

Dr. jur. et med. Józsa Zsolt LLM

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Ügyszám:	IV/2942-1/2021	
Érkezett:	2021 SZEPT 14.	
Példány:	1	Készítve:
Melléklet:		2

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

az AB/1. sz. alatti mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm Dr. Józsa Zsolt egyéni ügyvéd (eljáró

útján az Alaptörvény 24. cikk (2) c) és d) pontok alapján a 2011. évi CLI. tv. 30.§ (1) bekezdésében rögzített határidőn belül a már hivatkozott Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27.§ (1) a) és b) pontja alapján az **Alkotmánybíróság IV/2942-1/2021 sz. tájékoztatásának** megfelelően az alábbi

egységes szerkezetű alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Előadom, hogy a Fővárosi Törvényszék útján alkotmányjogi panaszt nyújtottam be. A T. Alkotmánybíróság **IV/2942-1/2021 sz. tájékoztatásában** hiánypótlásra szólított fel, melynek jelen egységes szerkezetű alkotmányjogi panaszommal teszek eleget.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 9.Pf.20.105/2021/4. számú ítéletének** alaptörvény-ellenességét, és az

Abtv. 43. § (1) bekezdésben foglaltak szerint azt a Fővárosi Törvényszék 23.P.20.457/2020/17. sz. elsőfokú ítéletére is kiterjedően megsemmisíteni szíveskedjen.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A) A pertörténet és a tényállás ismertetése

Az elsőfokú bíróság elé terjesztett keresetlevelemből lényegre törően az alábbiakat kívánom kiemelni (a melléletek számozásakor a könnyebb beazonosíthatóság érdekében az eredeti számozás sorrendjét veszem figyelembe):

2016. november 15. napján a Szentendre, 11-es számú főúton a Dunakanyar körút és a Paprikabíró út kereszteződésében intézkedés alá vonták [REDACTED] (felperes fia) által vezetett [REDACTED] forgalmi rendszámú [REDACTED] típusú személygépkocsit, melynek alvázszáma: [REDACTED] volt. A sofőr átadta a gépjármű iratait, biztosítását, pályamatricákat és a rendszám kikérés iratait a Holland közlekedési Hatóságtól, majd a helyszínen az eljáró rendőrség számára hamisnak tűnő rendszám miatt egyebek között a fenti személyi gépjárművet is lefoglalta (helyszíni szemléről készült, a foglalásról szóló határozatot tartalmaz, 2016. november 16-án kelt jegyzőkönyv F/2. sz. alatt mellékelve). A foglalásról szóló határozatot tartalmazó jegyzőkönyv is rögzíti, hogy a fenti személyi gépjármű lefoglalásának oka, hogy a helyszínen a „gépkocsi tulajdonjogát igazoló adásvételi szerződés nem volt felfalható”. Ebből, valamint a későbbi, 2017. február 16-án kelt határozatból megállapítható, hogy a gépkocsinak magának a lefoglalása csupán a gépkocsi tulajdonjogának tisztázásáig volt indokolt (F/3. sz. alatt csatoljuk a gépkocsi lefoglalásának megszüntetéséről szóló, 13090/1707/2016. bü. számú határozatot), ui. maga a megszüntető határozat is akként fogalmaz, hogy „a tulajdonjog tisztázásáig a személygépkocsi is lefoglalásra kerül”.

A lefoglalásról szóló határozatot az eljáró nyomozó hatóság részéről eljáró [REDACTED] r.őrnagy és [REDACTED] r. tzs az F/2. sz. alatt csatolt szemléről készült jegyzőkönyv szerint szóban közölte az érintett [REDACTED]. A határozat közlése az érintett felperessel, mint a gépkocsi tulajdonosával, nem történt meg, kizárólag felperes kérelmére került a lefoglalásról szóló határozatot tartalmazó jegyzőkönyv egy másolati példányának átadására sor 2017. január 17-én. Ennek ellenére, felperes fia által nem hivatalos tájékoztatást kapott egyebek között a gépkocsi lefoglalásáról. Felperes a foglalással szemben haladéktalanul panaszt tett, és már

másnap igazolta tulajdonjogát a gépkocsi vonatkozásában az eljáró hatóság felé a vonatkozó, 2016. november 06-án kelt, tulajdonjog változást igazoló teljes bizonyító erejű magánokirat felhasználásával (2016. november 06-án kelt tulajdonjog változást igazoló teljes bizonyító erejű magánokirat (adás-vételi szerződés) F/4. sz. alatt mellékelve). Addigra az Interpol már válaszolt az Alperes számára a gépjármű tulajdonjogát illetően, és Alperes ez alapján tudomással bírt róla, hogy a gépjármű nem lopott, nincs körözés alatt, és nem követte el vele bűncselekményt, erről Felperest szóban tájékoztatta az eljáró ügyintéző.

Felperes a 13090/1707-11/2016. bü. számú, 2016. december 13-án kelt értesítés útján már, mint a gépkocsi igazolt tulajdonosa kerül értesítésre az eljáró hatóság részéről arra vonatkozóan, hogy felperessel szemben a Be. 170. § (3) bekezdése alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és az (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő hamis, hamisított vagy eltávolított egyedi azonosító jellel rendelkező dolog megszerzésével, felhasználásával vagy arról való rendelkezéssel elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntettének megalapozott gyanúja miatt a Be. 170. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezéseire - nyomozást rendeltek el. A nyomozás tárgya tehát kizárólag egyedi azonosító jel meghamisításának büntette volt. Felperessel szemben egyébként a nyomozási eljárást 2017. szeptember 15-én kelt határozat útján megszüntették (B.1541/2016/13. sz. megszüntető határozat F/6. sz. alatt mellékelve), tekintettel, hogy „nem állapítható meg, hogy a bűncselekményt a gyanúsított követte el, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény”. Felperes 2016. december 13-án kelt panaszával kapcsolatban a Budapest Rendőr-főkapitányság Hivatala 2016. december 29-én kelt levelében (F/6. sz. alatt mellékelve) felperest arról tájékoztatta, hogy az érintett gépkocsi tekintetében „Magyarország területén nemzetközi forgalomban történő részvételének akadálya nincs”. Az 13090/1707-11/2016. bü. számú büntető eljárásban egyébként az érintett gépkocsi, mint bűnjel nem kerül vizsgálatra, nyilván a fent kifejtett okokból, tekintettel, hogy a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tekintetében irreleváns dolog, így a kirendelt nyomozók kizárólag a lefoglalt rendszámot tette vizsgálat tárgyává (F/7. sz. alatt csatolva a 29200-801/28479-1/2016. sz. nyomozók vélemény), és a büntetőeljárás is kizárólag ezt a tárgyat értékelte bűnjelként. A gépkocsi végül, felperes többszöri panaszát követően (e-mail levelezés F/8. sz. alatt csatolva), 2017. 03. 02. napján került felperes számára átadásra, a Szentendrei Rendőrkapitányság 2017. február 16-án kelt lefoglalást megszüntető határozata alapján (2017. február 16-án kelt lefoglalást megszüntető határozat F/9. sz. alatt, végleges kiadásról szóló, 2017. március 02. napján kelt átadás-átvételi dokumentum F/10. sz. alatt mellékelve).

Jelen eljárás tárgyává nem téve, de jelentősége okán előadom, hogy felperes a gépkocsi foglalás következtében jelentős anyagi kárt szenvedett, mely részben a gépkocsi használati értékének kieséséből, részben felperes azon költségeiből tevődik össze, melyek a lefoglalt gépkocsi kiadásával kapcsolatban felmerültek, továbbá részben a lefoglalt gépkocsi nem rendeltetésszerű tárolásából származtak.

A korábban, 2016. november 15-én kezdődött forgalmi ellenőrzés során elsősorban az ellenőrzött gépkocsi okmányaival, rendszámával kapcsolatban felmerült aggályok alapján határozta el az eljáró hatóság a gépkocsi okmányainak lefoglalását, amely megfelel a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról 97. § (1) bekezdése rendelkezésének, miszerint az ellenőrző hatósági személy a hatósági engedélyt és jelzést a helyszínen elveszi, ha a) a jelzés nem felel meg az 53-63. §-ban meghatározott szabályoknak. Az F/2. sz. alatt mellékelt szemlérről készült jegyzőkönyv értelmében az érintett gépkocsi lefoglalásának oka kizárólag, hogy a helyszínen a „gépkocsi tulajdonjogát igazoló adásvételi szerződés nem volt feltalálható”, vagyis, a gépkocsi tulajdonjoga igazolásra szorult. Egyebekben a gépkocsi lefoglalása nem volt indokolt, így annak nem volt helye és jogalapja, tekintettel, hogy a megindult büntető-eljárás tárgya a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző egyedi azonosító jel meghamisításának büntette. Legkésőbb azonban 2016. december 03-tól a gépkocsi lefoglalásból történő kiadásának lett volna helye, ugyanis ettől az időponttól, az F/6. sz. alatt mellékelt, az eljáró hatóság részéről küldött értesítésből kitűnően az eljáró hatóság számára már igazolásra került a gépkocsi tulajdonjoga, így az F/2. sz. alatt mellékelt szemlérről készült jegyzőkönyvben foglalt, a gépkocsi lefoglalását indokoló körülmény már nem állt fenn, továbbá a büntetőeljárás tárgyából kitűnően sem volt indokolt egyébként a gépkocsi lefoglalása. Ezt a tényt a Budapest Rendőr-főkapitányság Hivatala 2016. december 29-én kelt leve is igazolja, továbbá az a körülmény is, hogy a szakértői vizsgálat a nyomozati eljárásban nem is terjedt ki a gépjármű vizsgálatára, kizárólag a forgalmi rendszám vizsgálatára.

A régi Be. 155. § (1) bekezdése értelmében „A lefoglalást a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megszünteti, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség”. Álláspontunk szerint a gépkocsi lefoglalására nem volt szükség a fentiek fényében, így a lefoglalás megszüntetésének lett volna helye legkésőbb 2016. december 13. napján. Az alperes jogellenes károkozó magatartása abban áll, hogy a gépkocsi lefoglalását egészen 2017. február 16. napjáig nem oldotta fel, amely napig egyebekben semmi további körülmény nem keletkezett, melyre hivatkozással éppen ezen a napon a lefoglalás megszüntetésének lett volna helye, így az alperes

részéről a gépkocsi önkényes és indokolatlan, jogalap nélküli lefoglalása felperes számára a tényállásban kifejtettek szerint nem felelt meg a tisztességes eljárás követelményeinek.

Felperes számára a panasztételi határidő, mint jogorvoslati határidő 2017. január 17-én kezdődött, amely napon felperes a lefoglalásról szóló határozatot kézhez vette, azonban felperes már ezt megelőzően panasszal élt az eljáró hatóság felé és kérte a gépjármű foglalás alól történő kiadását, valamint igazolta tulajdonjogát az eljáró hatóság felé a vonatkozó okirat bemutatásával. Az eljáró hatóság 2016. december 13-án kelt leveléből kitűnően felperes tulajdonosi minőségéről a hatóságnak tudomása volt. Felperes panasa keretében több ízben

kapcsolatba lépett az eljáró hatósággal, ennek igazolásául mellékeljük F/20. szám alatt felperes által az eljáró hatóságnak írt e-mail üzenetet, melyben felperes panaszának mielőbbi elbírálását és annak történő helyt adást sürgeti a gépkocsi foglalás alól történő kiadása iránt. Felperes panaszára érdemi visszajelzést nem kapott, arról határozatot az eljáró hatóság nem hozott, annak ellenére, hogy felperes minden tőle elvárhatót megtett, így panasszal élt megfelelő határidőben. Panaszát az eljáró hatóság érdemi elbírálás nélkül utasította el, mellyel kapcsolatban F/21. sz. alatt csatolunk egy a felperes által az eljáró hatóság számára írt e-mail üzenetet, melyben felperes az eljáró hatóság elutasító válaszát kifogásolja, valamint továbbítja más hatóságokkal folytatott levelezéseit az érintett büntetőeljárás tárgyát képező cselekmény jogi értékelését illetően. Két további fontos tényre szeretnénk felhívni a figyelmet, egyrészt, hogy az alperes nyilatkozata szerint a fő szempont a gépjármű foglalás alóli feloldása szempontjából, hogy szerepel-e körözésben, azonban a tény, hogy nem szerepel, már gyakorlatilag a foglalás másnapján ismert kellett legyen alperes előtt. Továbbá, hogy alperes egészen 2017. február 16-ig nem egyeztetett a gépjármű kiadása felől az ügyészséggel, ami a foglalás alóli feloldás szükségességét, illetve az az alóli feloldás lehetőségét illeti. Ez utóbbi körülmény alapozza meg alperes felelősségét, ugyanis gyakorlatilag semmilyen körülmény nem változott, új információ nem merült fel, és mégis sor kerülhetett a gépjármű foglalás alóli feloldására. Egyértelmű logikai következtetés ez alapján, hogy a gépjármű foglalás alatt tartásának az indokoltsága nem állt, illetve nem volt szükségszerű, és gyakorlatilag a foglalás másnapján már ismertek voltak azok a feltételek (a gépjármű alvázszáma nem szerepel körözésben), melyekre tekintettel 2017. február 16-án feloldotta alperes a foglalást, miután az alperes végre egyeztetett az ügyészséggel. Rögzíteni szeretnénk továbbá, hogy az alperes az érintett nyomozás során több olyan szakmai hibát is elkövetett, mely szintén valószínűsíti, hogy nem az elvárható gondossággal járt el alperes az érintett ügy során. Ezek közül kiemelésre érdemes, hogy a) felperes a foglalási jegyzőkönyvet csak a foglalást követően, hónapokkal

később, 2017. január 17-én kapta kézhez, b) felperes egyébként semmilyen kioktatást nem kapott panasztételi lehetőségét illetően c) alperes a NEBEK-et egészen 2016. december 2-ig nem kereste meg, d) a belga hatóság került megkeresésre egy holland rendszámmal kapcsolatban, ahol az RDW hatóság lenne kompetens, amelynek elérhetőségét felperes rendelkezésre bocsájtotta, csakúgy, mint az RDW által fenntartott ellenőrzési rendszer elérhetőségét, e) nem tárta fel a körülményt, hogy más szerepel az érintett gépjármű-adásvételi szerződésen eladóként, mint a szerződésben (kereskedő által történő bizományosi ügyletek esetén ez teljesen általános).

Fentieket alapján ügyem tisztességes és ésszerű határidőn belüli intézésének elmaradását alapul vételevel keresetlevelet terjesztettem elő a **Fővárosi Törvényszéken** sérelemdíj iránt, azonban az elsőfokú bíróság **23.P.20.457/2020/17. sz. ítélete** igényemet elutasította. Az ítéletet AB/2 szám alatt csatolom.

Mivel állaspontom szerint sérült a tisztességes eljáráshoz és ésszerű határidőn belüli ügyintézéshez való alkotmányos alapjogom ezért az elsőfokú ítéletet megfellebbeztem. Fellebbezésemet jelen alkotmányjogi panaszomhoz AB/3 alatt csatolom.

Legnagyobb sajnálatomra a másodfokú bíróság, a **Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.105/2021/4. sz.** jelen alkotmányjogi panaszommal támadott ítélete az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. A másodfokú ítéletet jelen panaszomhoz AB/4 alatt csatolom.

B) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy az elsőfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 23.P.20.457/2020/17. sz. ítéletét törvényes határidőn megfellebbeztem. A másodfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.105/2021/4. számon hozta meg nem fellebbezhető, jogerős ítéletét.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § szerinti alkotmányjogi panasz esetén a jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra és a perújításra, mint rendkívüli jogorvoslatokra. Az alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy perújítási indítvány benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem kíván élni.

Erre tekintettel előadom, hogy az ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban és perújítás kezdeményezésére sem került sor.

C) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Előadom, hogy a másodfokú bíróság elektronikus úton megküldött és jelen alkotmányjogi panaszommal támadott ítéletét akkori jogi képviselőm 2021. év május hó 12. napján vette kézhez, így alkotmányjogi panaszom benyújtása a 2011. évi CLI. tv. 30.§ (1) bekezdésében rögzített törvényes határidőn belül történt.

A T. Alkotmánybíróság IV/2942-1/2021 sz tájékoztatását 2021. év augusztus hó 18. napján postázta, így a hiánypótlás a megadott határidőn belül történik.

D) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Előadom, hogy az alperes, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság előtti támadott 13090/1707/2016. bü. számú eljárásban, mint gyanúsított és tulajdonos, a Fővárosi Törvényszék előtti 23.P.20.457/2020/17. sz. perben és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.105/2021/4. sz. perében, mint felperes vettem részt, mely érintettségemet egyértelműen igazolja.

E) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadom, hogy esetemben az a különös helyzet adódott, hogy fennáll a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség és ügyem egyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Elő kívánom adni, hogy a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság előtti 13090/1707/2016. bü. számú eljárásban sérült a tisztességes és ésszerű határidőn belüli ügyintézés alkotmányos követelménye, hiszen a) a foglalási jegyzőkönyvet csak a foglalást követően, hónapokkal később, 2017. január 17-én kaptam kézhez, b) semmilyen kioktatást nem kaptam panasztételi lehetőségét illetően c) az alperes a NEBEK-et egészen 2016. december 2-ig nem kereste meg, d) a belga hatóság került megkeresésre egy holland rendszámmal kapcsolatban, ahol az RDW hatóság lenne kompetens, amelynek elérhetőségét felperes rendelkezésre bocsájtotta, csakúgy, mint az RDW által fenntartott ellenőrzési rendszer elérhetőségét, e) az alperes nem tárta fel a körülményt, hogy más szerepel az érintett gépjármű-adásvételi szerződésen eladóként, mint a szerződésben (kereskedő által történő bizományosi ügyletek esetén ez teljesen általános).

Hangsúlyozni kívánom ismételten azt is, hogy az alperes nyilatkozata szerint a fő szempont a gépjármű foglalás alóli feloldása szempontjából, hogy szerepel-e körözésben, azonban a tény, hogy nem szerepel, már gyakorlatilag a foglalás másnapján ismert kellett legyen alperes előtt. Továbbá, hogy alperes egészen 2017. február 16-ig nem egyeztetett a gépjármű kiadása felől az ügyészséggel, ami a foglalás alóli feloldás szükségességét, illetve az az alóli feloldás lehetőségét illeti. Álláspontunk szerint a gépjármű foglalás alatt tartásának az indokoltsága nem állt, illetve nem volt szükségszerű, és gyakorlatilag a foglalás másnapján már ismertek voltak azok a feltételek (a gépjármű alvázszáma nem szerepel körözésben), melyekre tekintettel 2017. február 16-án feloldotta alperes a foglalást, miután az alperes végre egyeztetett az ügyészséggel.

Különös hangsúllyal kívánok utalni a másodfokú ítélet indokolásának 4. oldalára, ahol a Fővárosi Ítéltábla egyértelműen megállapítja, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog az deklaráltan alapjog, és magából az ítéletből is az következik, hogy ezen jogom sérült, de nem, mint személyiségi jog, hanem mint, alaptörvénnyel védett alapjog.

Álláspontom szerint ügyem egyben azért alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés is, mert alapjogsértést tartalmazó hatósági eljárás vagy ítélet nem hatályosulhat jogállamban.

Nem elfogadható egy olyan ítélet, mely olyan hatósági eljáráson alapul, melynek során alapjogsérelmet szenvedtem, hiszen így az alapul szolgáló Alaptörvény ellenes hatósági eljárás legalizálásával az ítélet is Alaptörvény ellenessé válik a jelen alkotmányjogi panaszom 2. pont b) bekezdésében rögzítettek alapján.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Előadom, hogy a Fővárosi Ítéltábla támadott ítélete az Alaptörvény alábbi rendelkezését sérti:

XXIV. cikk (1) bekezdése

XXVIII. cikk (1) bekezdése

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Előjáróban le kívánom szögezni, hogy alkotmányjogi panaszom összeállításánál hangsúlyozottan figyelembe vettem, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tényállás megállapítása a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Panaszomban arra fókuszálok, hogy az Alkotmánybíróság feladata nem a tény- illetve jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számonkérje a bíróságoktól. Alkotmányjogi panaszomban a fentebb felhívott rendelkezésekben foglalt garanciák sérülését kívánom bemutatni, mely alapján állásponantom szerint megállapítható a támadott első – és másodfokú ítélet alaptörvény ellenessége.

Alaptörvény XXIV. cikk

*(1) bekezdés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a **hatóságok** részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és **ésszerű határidőn belül** intézzék. A **hatóságok** törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Előadom, hogy a támadott első és másodfokú ítélet sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, hiszen, ha a jogerős ítélet hatályában fennmarad, az azt jelentené, hogy az alperesnek nem szükséges a hatáskörébe kerülő ügyeket tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézni.

Ismételten hangsúlyozni kívánom, hogy az alperes eljárása nem felel meg a tisztességes mód és ésszerű határidő alaptörvényi követelményének, hiszen a) a foglalási jegyzőkönyvet csak a foglalást követően, hónapokkal később, 2017. január 17-én kaptam kézhez, b) semmilyen kioktatást nem kaptam panasztételi lehetőségét illetően c) az alperes a NEBEK-et egészen 2016. december 2-ig nem kereste meg, d) a belga hatóság került megkeresésre egy holland rendszámmal kapcsolatban, ahol az RDW hatóság lenne kompetens, amelynek elérhetőségét felperes rendelkezésre bocsájtotta, csakúgy, mint az RDW által fenntartott ellenőrzési rendszer elérhetőségét, e) az alperes nem tárta fel a körülményt, hogy más szerepel az érintett gépjármű-adásvételi szerződésen eladóként, mint a szerződésben (kereskedő által történő bizományosi ügyletek esetén ez teljesen általános).

Hangsúlyozni kívánom ismételten azt is, hogy az alperes nyilatkozata szerint a fő szempont a gépjármű foglalás alóli feloldása szempontjából, hogy szerepel-e körözésben, azonban a tény,

hogy nem szerepel, már gyakorlatilag a foglalás másnapján ismert kellett legyen alperes előtt. Továbbá, hogy alperes egészen 2017. február 16-ig nem egyeztetett a gépjármű kiadása felől az ügyészszéggel, ami a foglalás alóli feloldás szükségességét, illetve az az alóli feloldás lehetőségét illeti. Álláspontunk szerint a gépjármű foglalás alatt tartásának az indokoltsága nem állt, illetve nem volt szükségszerű, és gyakorlatilag a foglalás másnapján már ismertek voltak azok a feltételek (a gépjármű alvázszáma nem szerepel körözésben), melyekre tekintettel 2017. február 16-án feloldotta alperes a foglalást, miután az alperes végre egyeztetett az ügyészszéggel.

Az ügyemre vonatkozó releváns szakirodalom alapján elő kívánom adni, hogy az Alkotmánybíróság a határozataiban részletekbe menően kibontotta a tisztességes ügyintézéshez való alapvető jog tartalmát. Eszerint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje és az igazgatási szervek a döntéseiket indokolják. Elvként érvényesül a pártatlan, részrehajlás nélküli ügyintézés, a jogegyenlőség, a diszkrimináció tilalma, valamint a tisztességes ügyintézés követelménye. A tisztességes hatósági eljárás azonban nem pusztán a jogszabályok megtartásával azonos, bár az mindenképpen szükséges feltétele annak. A 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglaltak szerint a tisztességes eljárás: "[...] olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás »méltánytalan« vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes« [...]." Az Alkotmánybíróság több ízben kifejtette, hogy a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők.

Fentiek figyelembevételével az állapítható meg, hogy a támadott ítéletek alapját képező hatóság eljárás tisztességesnek nem tekinthető.

Fentieket mindenben erősíti és ezért ismételten különös hangsúllyal kívánok utalni a másodfokú ítélet indokolásának 4. oldalának 22. pontjára, ahol a Fővárosi Ítéltábla egyértelműen megállapítja, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog az deklaráltan alapjog, és magából az ítéletből is az következik, hogy ezen jogom sérült, de nem, mint személyiségi jog, hanem mint, alaptörvénnyel védett alapjog.

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) bekezdés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Előadom, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény negyedik módosítása során (2013. március 25.), valamint a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatában a korábbi alkotmánybírói határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően rögzített szempontok figyelembevételére alapján arra jutott, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog követelményével kapcsolatos korábbi megállapításai alkalmazhatóságának a konkrét ügyben nincs akadálya [hasonlóan lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat]. A XXIV. cikk (1) bekezdéséhez leírtakat ismételten hangsúlyozva a 6/1998. (III. 11.) AB határozat úgy foglalta össze a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét, hogy az „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes” [ABH 1998, 91, 95].

Erre tekintettel álláspontom szerint nem tekinthető tisztességesnek egy olyan ítélet, mely olyan hatósági eljáráson alapul, melynek során alapjogsérelmet szenvedtem, hiszen így az alapul szolgáló Alaptörvény ellenes hatósági eljárás legalizálásával az ítélet is Alaptörvény ellenessé válik.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a támadott végzés végrehajtásának felfüggesztését.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

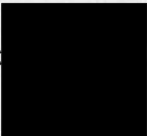
Tudomással bírok arról, hogy az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Ügyrend 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)–(2) bekezdéseire tekintettel az Abtv. 26–27. §-ai alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok esetében az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem (tehát az ügy) lényegét az Alkotmánybíróság a honlapján közzéteszi. Tudomással bírok arról is, hogy az

indítványban szereplő személyes adatokat az Alkotmánybíróság csak akkor teszi közzé, ha ahhoz az indítványozó, illetve az érintett kifejezetten hozzájárul.

Minderre tekintettel úgy nyilatkozom, hogy a személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

c) Eredeti és már benyújtott alkotmányjogi panaszomhoz az alábbi mellékleteket csatoltam:

1. AB/1. Jelen eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás
2. AB/2. Fővárosi Törvényszék 23.P.20.457/2020/17. sz. ítélete
3. AB/3. Elsőfokú ítélet fellebbezése
4. AB/4. Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.105/2021/4. sz. jogerős ítélete
5. F/4. Adásvételi szerződés
6. F/2 Helyszíni szemle, lefoglalás
7. F/6 Lefoglalás megszüntetése
8. F/7 Nyomozószakértői vélemény
9. F/9 Nyomozást megszüntető határozat
10. F/10 Lefoglalt gépjármű átadása-átvétele
11. F/20 Felperes e-mail üzenetei
12. F/21 Felperes email-üzenetei 2.

Kelt: 2021. év szeptember hó 11.

